

Голос України

Влада-Радам!

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 239 (2241) ♦ Четвер, 23 грудня 1999 року ♦ Ціна договірна

23

грудня

✓ 1595 р. Єпископи Володимирський Іпатій і Луцький Кирило Терлецький заявили про прийняття унії та визнання верховенства Папи Римського.
✓ 1878 р. На Сумщині народився Степан Тимощенко, вчений, механік-теоретик.
✓ 1913 р. Відбувся перший політ літака І. Сікорського «Ілля Муромець».
✓ 1991 р. Швейцарія і Республіка Казахстан визнали незалежність України.

Раунд другий і останній. Віктор Ющенко — прем'єр

Про надання згоди на призначення Президентом України Прем'єр-міністром України ЮЩЕНКА В. А.

Постанова Верховної Ради України

Відповідно до пункту 12 статті 85 Конституції України Верховна Рада України постановляє:
Надати згоду на призначення Президентом України Прем'єр-міністром України ЮЩЕНКА Віктора Анатолійовича.

м. Київ, 22 грудня 1999 року.
№ 1333-XIV.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

Ранкове та денне засідання 22 грудня. Безперечно, головною інтригою дня було: підтримає Верховна Рада кандидатуру Віктора Ющенка чи «серед» класу втілюється і драматизму тривалу «прем'єраду». Багато в чому відповідало не залежало від «тронної» доповіді претендента. В. Ющенко тезисно окреслив своє бачення виходу України з глибокої системної кризи та вибору шляху подальшого розвитку держави, яке викладено у запропонованій ним програмі. Це, зокрема, упорядкування сфери приватизації державного майна; реорганізація банківської системи; спрямованість на відмову від зарубіжних запознень; земля має належати тим, хто її обробляє, а язям формам господарювання надавати пріоритет, можна з'ясувати, виходячи з державних інтересів; бюджет уже наступного року має бути бездефіцитним; проведення ефективної адміністративної реформи та деякі інші. Спокійний, але небайдужий тон виступу В. Ющенка вказував, що доповідь ґрунтовна, серйозна, фінансово-економічної та соціальної ситуації, водночас достатньо ясно бачить шляхи розв'язання цих проблем. Він зазначив, що держава підійшла до межі, за якою — цілком можлива глобальна катастрофа. Порятунком — у конструктивній співпраці всіх гілок влади, у проведенні справ державницької політики.

(Закріплення на 2-й стор.).
Фото
Олександра КЛИМЕНКА.

Діалог з Єреваном

Сьогодні Україну з офіційним візитом відвідав міністр закордонних справ Вірменії Вардан Осканян. Під час візиту вестимуться переговори офіційних делегатів України та Вірменії в МЗС, а також відбулися підписання українсько-вірменських угод. На завтра плановано зустріч глав зовнішньополітичного відомства Вірменії з Головою Верховної Ради Олександром Ткаченком. Вардан Осканян зустрінеся також із Президентом України Леонідом Кучмою та керівництвом Кабінету Міністрів України.

Проект — 23-го, закон — до кінця року

Уряд України подасть проект державного бюджету на 2000 рік на розгляд Верховної Ради в другому читанні 23 грудня. Про це повідомив у віктор журналістам в. о. першого віце-прем'єр-міністра Анатолій Кінах, відзначивши важливість прийняття держбюджету вже поточного року. Він також сказав, що уряд «паралельно з підготовкою проекту держбюджету розробляє законопроект «Про порядок фінансування витрат державного бюджету в 2000 році та формування місцевих бюджетів до набрання чинності закону України «Про державний бюджет-2000».

(Закріплення на 2-й стор.).

Наш порятунком — у єдності

Світовий розвиток вступив у ту фазу, коли не те що малим, а й великим країнам одноосібного розв'язування і своїх, внутрішніх, і особливо проблеми міжнародного характеру стало важко, а вже економічно — то й просто неможливо.

Відтак в усіх регіонах світу визначалася тенденція до посилення інтеграційних процесів. Створюються найрізноманітніші дво- і багатосторонні економічні, політичні, військові та інші союзи. Найпоказовіша в цьому сенсі Західна Європа, держави якої злилися в єдиний і життєздатний союз із спільним парламентом, ринком, грошовою одиницею тощо.

(Закріплення на 3-й стор.).

С згода, буде й узгодженість

О У видавництвах «Картограф» вперше публікує світ український «Великий атлас світу».
О Досі не знайдено солдата, який утік із військовий частини в Луцькій області з автоматом Калашнікова.
О Розпочато аварійні роботи на затопленому в Севастополіському бухті плавдоці.

P.S.

Офіційно

У номері

Хроніка. Факти. Події

✓ Київ

Висновки Венеційської комісії невтішні

Обговорення експертних оцінок проекту закону України «Про судовастрій» відбулося на черговому пленарному засіданні Європейської комісії «За демократію через право» (відомому під назвою Венеційська комісія). Навіть законопроект аналізували міністр юстиції Польщі Ханна Сухоцька і глава верховних судів Мальти та Іспанії Діагош Паласіо і Хорхе Торрес.

За словами віце-президента комісії, народного депутата України Сергія Головатого (який був присутній на засіданні), загальний висновок невтішний: проект не досяг головної мети — базування системи судів і судової системи на засадах, визначених Конституцією України. Основні застереження експертів стосуються питань розподілу адміністративних та власне судових функцій судів, системи їх шіфрування, порядку їх призначення, доцільності збереження арабизації і відеоконтролю судових засідань, судового самоопрацювання. Оскільки прийняти закон про судовастрій — одне із зобов'язань України перед Радою Європи, то висновки Венеційської комісії буде враховано під час обговорення «українського» питання в січні на сесії Парламентської Асамблеї РЄ.

✓ Страсбург

До відома фанатів-хуліганів

Україна підписала Європейську конвенцію з безпеки спортивних заходів, зокрема, футбольних матчів. Про це повідомляють прес-служби Рад Європи. Підпис від документом поставив постійний представник німкої держави і цієї організації Олександр Курчичин. Конвенція передбачає суворо контроль за поведінкою правоохоронців країни — членів РЄ під час спортивних заходів, впереслідження та покарання правопорушників, жорсткий контроль за продажем алкоголю, суворо заборона на продаж алкоголю під час заходів.

✓ Єреван

Звична справа

Дату чергового саміту може бути змінено. Пропозицію про проведення його 25 січня 2000 року в Москві представлено на розгляд голів Рад глав держав Співдружності Борису Салмуну. Як повідомляють на брифінгу в Єревані секретар СНД Юрій Явоя, занеку таємно змісту він передав Б. Салмуну, оскільки заплановані раніше дата — 20 січня — не відповідають азербайджанським строкам. За словами Ю. Явоя, 25 січня підходить усе главам СНД.

✓ Коломбо

Гарне ім'я, непогана посада

За повідомленнями, що надійшли з Шри-Ланки, Чаларіна Кунаратне, перша леді на президентських виборах, як відомо, там. Там самі вони зберегла за собою пост глави держави.

✓ Джакарта

Землетрус. Паніка.

Жертв, на щастя, немає

Землетрус силою 6 балів за шкалою Ріхтера зареєстровано в Індонезії. Епіцентр був в індонезійському океані, приблизно 50 км від південно-західного краю острова Ява. У населених пунктах, а також у столиці країни Джакарті, десятки тисяч людей у вантажних будинках, готелях. Зі слів лідера першої леді на президентських виборах в Індонезії, поліцейські перевіряють електростанції.

✓ Фотофакт

Різдвяні та новорічні свята не чужі й для президентів: треба подумати про подарунки, покупки. Президент США Білл Клінтон розв'язує цю проблему, не виходячи з Овального кабінету Білого дому, — за допомогою Інтернету.

Уроки з антикомунізму та бінокль

Сказати, що Фестиваль корейського кіно, який щороку відбувся в Києві, став популярним, не можна. Найбільшій і Південній Лос-Анжелесу, де відбувся в Україні Kinex. Це не перебільшення, що для показу відібрані принаймні картини з якими-то Корей останніми роками. Але посилаю — не по, зі скромності — не казати, що їх можна назвати й одними з найкращих, які з'явилися останніми роками у світі. Отже, повторю, це було не перебільшення, але вони дійшли.

Ще раз підтвердилось правило: коли розвивається економіка, розвивається й культура. Кіностріли працюють, фільми їдуть на кінотеатри в Києві, Венеції, Берліні, Москві і осягають прази. Після чого постає цілий ряд питань: що це означає, що «піднімається» ними. Найяскравіше враження залишився призер Канського фестивалю «Венна в Москві» (1998) режисера Лі Кванг Мо. Це історичний фільм, присвячений найтрагічнішим рокам у сучасній історії країни: 50-ті — війна між Північчю і Пів-

ніччю. Але про те, що де стріляють, тривають переговори про перемир'я, ми дізнаємося з коротких титрів. А в невеличкому містечку, біля корейського на селі, триває сесія. Неподобні американська база. Про неї нагадують лише американські офіцер-янки, який час зазирає на старий млин, аби зайнятися плетковими утворами, і постійні розмови хлопчаків, що їм бачить роблять у ян? Це саме хлопчакі — головні герої фільму: на уроках з антикомунізму їх навчають ненависті. На старому млині, підпалюючи у

шарпирі, вони осягають азні дорослого життя. Але, схоже, не першим, ні другим вони не дуже переживають. І за багатьма, офіцерський бінокль. І за багатьма, «погоди ж» (займаються сексом, дурять себе, як парні, що означає, шлюб до американської машини військ, а там... заповітний бінокль). Вони полюбляють дивитися вдалі, але до реалізації їх поглядів перешкоди трапляють, як в масштабах великої країни видаються такими дрібними...

Одні із глядачів після перегляду фільму зазначили, що дуже корейський фільм, у ньому справляють корейська філософія. У чому вона полягає — не утворював. Напевно, мав на увазі незламну натуру, що застра буде новий день. І він обов'язково буде краший.

Наталія ФІЛІПУК

«Київська ініціатива» і нелегальна імміграція: хто кого?

Останнім часом ситуація з нелегальною імміграцією у нашу країну стала справжньою проблемою. Статистика свідчить: протягом 11 місяців цього року на наших кордонах затримано 14 тисяч нелегалів. За різними підрахунками щінь в Україні нелегально перебуває від 700 тисяч до мільйона громадян інших держав. Лише в Москві — більш як 30 тисяч. Поступово наша країна перетворюється з країни-транзиту на країну-призначення. І сприйняти цьому зовсім не краши соціально-економічні показники, а те, що західні кордони жорстко закривають за східних іммігрантів. Проблема на держ-кордонній, хоча не в повній мережі, «Київської ініціативи». Ця програма полягає на покращенні праці наційної ситуації. З нею було ознайомлено представників дипломатичних відомств зарубіжних країн.

За словами заступника голови держкомкордону Володимира Дордохта та заступника міністра закордонних справ України Олександра Майданика, нині діє система європейського співробітництва з метою розв'язання проблем нелегальної імміграції, які постають перед нашою державою. Ініціатива України полягає в тому, що до подолання цієї проблеми складують три напрямки: куди не належить і правлять країни, чи транзитні країни, а й держави, звідки іммігранти прибувають.

Шоправа, конкретного результату від «ініціативи» досі не досягнуто. Миста інформували зустрічі, на якій були присутні представники понад 50 країн та

багатьох міжнародних організацій, однак миста із загальної ситуації нелегальної імміграції та зацікавлені країни взяти участь у боротьбі з нею. За два-три місяці, вважає Володимир Дордох, можна було допомогти владою національно-правових баз, розробити практичні заходи, відпрацювати систему їх пошуків. Заступник голови держкомкордону стверджує, що лише від третини потоку нелегалів вдається затримати на наших східних кордонах. А на захід просякнуться єдині. Та, втрачаючи можливість до західних держав, мігранти оселяються в Україні. За останній рік припинено діяльність понад 108 нелегальних каналів. Найпоширеніший з них, до речі, приїжд до нас на кораблях.

Нині цей шіфр прикріплено, — каже Олександр Майданик. — Ми ретельно перевіряємо на початку заклади, вимагаємо сплатити страхування та мати при собі зворотний квиток. І цей спосіб не єдиний. Головна проблема полягає в тому, що діяльність нелегальної міграції координують міжнародні злочинні синдикати. Зростає попит на прабутковисті цього бізнесу поставили його на тресті — після торгівлі зброєю та наркотиками. — Миста, українські дипломати та прикордонники вважають, саме «Київська ініціатива» розширить масштаби співробітництва та об'єднаних країн для протидії міжнародній міграції. Як зазначає Володимир Дордох, держава не має неформальної дислокації зацікавленість цим проектом.

Андрій ЮРЧИК

Легко бути чесним, коли незалежний

Аналогія — судовастрій

Діями в польсько-українському прес-клубі «Партнерство за реформи» відбулася дуже цікава дискусія. Обговорювали актуальні проблеми правової реформи в Польщі та Україні. Щодо нашої країни, то з боку Ради Європи регулярно лунають зауваження з приводу відсутності реформ у цій країні. Так само в Європі вважають, що третя — судова — гілка влади не є, як й належить, миста. А головне — незалежна.

Кандидат на посаду міністра юстиції уряд Польщі Янек Тайлор, у Польщі щедро вважає, що судову систему країни знищено. Але якщо нехувати. Відмістивши міністерства уряд і законодавча за те, що реформування просувається, на їхню думку, не дуже швидко. — Справа, реформа розпочалася, але не дуже швидко змін, котрі, проте, 1989 року стали «різкими». Наприклад, судді отримали гарантію, що їх не можна звільнити з посади за ніякого ніякого чиновників. А ось хто і яку посаду обіймає, ним вирішує сама суддівська громада. Крайова судово-адміністративна претензія на посаду Верховного суду, який затверджує президент. Також з'явився судовий імунітет: без згоди суду судді не можуть бути притягнуті до судової підвідомчості (тієї ж до адміністративної). Ніхто не має права «підказувати» судді, який вирок винести. Водночас судді зобов'язані відмовитися від участі в політичній житті країни і членстві в партії. Також

вони не мають права суміщати роботу з іншою. У Польщі вважають, що таким прогресом уже можна пишатися. Аж часі, коли третя гілка влади цілком залежала від центру, не така вже й давня історія.

Приміром, в іншому куточку світу, в Японії, реформа відбулася кілька десятиліть тому. І нині в країні скарг на судову владу практично немає. Очолює її Верховний суд. Головою суду в Японії поладанням уряду призначає імператор. Інших 14 судів вибирає кабінет. Проте й поладання доля залежить від законодавчої влади. Кожен рік один раз одностанно з вибором до нижньої палати парламенту японці голосують «за» чи «проти» конкретного суду (за чи проти конкретного суду). У разі, якщо суд одержав більше «проти», аніж «за», він іде у відставку. Іншими словами, вини суди над Верховним судом не мають повноважень, за чий рахунок і функціонує ця гілка влади. У компетенції Верховного суду перелічені конституційні питання, які не можна вирішити в нижній палаті парламенту: видавати розпорядження для судових інстанцій, ухвалювати акти про судову дисципліну, про укладання судових справ. А рішення з принципових питань судового управління ухвалює спеціальна колегія, що складається з членів Верховного суду і Вищих судів Японії.

У більшості конституцій про судову владу зазначають лише ко-

Не питай «А судді хто?», подумай — чи вони?

ротно. Тому цікавий приклад Бразилії: конституція регулює тут усе, що стосується судової влади, як судів, так і адвокатів. Як судді, так і адвокати загальні й деякі інші спеціальних судів. Суддями обирають на конкурентній основі із складу організації адвокатів Бразилії. Одна з них не менш як 10 років в стажу. До Федерального верховного суду (11 осіб) призначають за пропозицією президента, проте зі згоди парламенту. Цей суд може змінювати кількість нижчих судів, їх чисельність. А адміністративні й дисциплінарні питання розв'язує Верховний суд. Судді в Бразилії такі жок зазначити, що суди фінансують за особливою статтею бюджету, але кошти розподіляють самі судові інстанції: Верховна, адміністративна і фінансова автономія.

Як бачимо, у різних країнах різні системи. Але об'єднані їх те, що судова влада є справою влади. Та якщо Верховний суд країни призначається президентом, кабінетом чи парламентом, як він може бути незалежним від виконавчої влади? Як суди можуть бути незалежними від виконавчої влади? Тим паче, що без незалежної третьої гілки влади говорити, що в країні міцна правові засади, — це просто обдурювати себе.

Наталія ОНИЩУК, Андрій ВАСИЛЕНКО

Енергоринок сформувався

Бо їм закон не писаний

Актуально

Якщо хтось цікавиться, чим нині найважливіше торгувати, підкажемо: ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ. Береш її з оптового ринку і, не соромлячись, спокійно продаєш на перепродажу — людям для забави, собі на роздільні. Умови для посередників між виробниками і споживачами електроенергії, а також для енергетичних компаній склялися рідкісні. У зведеннях Міністерства енергетики фігурує цифра загального споживаного борсу перед газуванням — 8,3 млрд. грн. Грошові надходження від обміну на загальний розподільчий розумок оптового ринку електроенергії за вже реалізований товар до єдиного мала більше 5–6% його вартості. А «майстри» енергобізнесу і брощо не єдуть. Ніхто не закликає їх до відкриття в кабінеті схеми розрахунку в збиток ринковій ціні, ніхто особливо не змушує перевіряти основовартої діяльності та реальної прибутковості. Але чи доскоп правдивіє така ситуація і до чого вона зрештою приведе? Відповідь знайдено в бейбіт і Зіновійс ІЗІВІ, енергетиком майже з сорокарічним стажем, який очолює загальні структури від обласного до міністерського рівня і стоїє біля штабів реформування енергетики, створення оптового енергоринку.

Про риболовлю в коламунній воді

Дивлячись на те, що відбувається, справді засмутованіся в правдивості обрину нами кілька років тому мого реформування енергетичного сектора і, зокрема, енергетичну. Якби за цим не стояла праця вчених, фахівців цілої держави, членів міністерства. Автономного комітету, консультантів із США, Англії, Норвегії, Швеції та інших країн. Координувала роботу Секретаріат (координувала роботу Секретаріат банків), можна було б із безтурботною легкістю поспіяти на неможливість цієї ринкової ідеї у суворому кліматі нашої перехідної економіки. Мовляв, отакі ми неспердавані.

Пірунці! Вирахувати нас нескладно. І нізачем це вже зробили. У червні цього року, виступаючи на 9-му німецько-українському симпозіумі «Український енергетичний сектор — ключова галузь економічної трансформації і міжнародного співробітництва», директор Петра Опіт (німецька консалтингова група з економіки при уряді України) зазначив, що успішні або невдачі моделі ринкового регулювання можна оцінювати лише в тому разі, якщо досягнуто бодай певних прогресу у впровадженні основних ринкових правил. Ші провадять передусім перелачають суворе дотримання контрактних зобов'язань, у тому числі оплату отриманих послуг і товарів, а також мають на увазі наявність юридичних прав у сторін. Причому, реалізацію майнових відповідальностей, тобто — зупинення поставок дебіторам і розробку за законодавчих актів про банкрутство.

На жаль, визнає пан Опіт, в українській економіці ці основні правила не справляються. Проблема нестачі та отримання значної частини платежів у нетривалій формі виявляється властивими всім секторам, за винятком роздрічного торгівлі. А загальна законодавча структура досі не змінилася, у більшості сфер бізнесу відсутні надійні стимули для ефективної діяльності.

Отже виходить майже за Колобова: «модель енергетичного сектору, за цієї ситуації важко чекати на нього. Тим паче, що за той період, поки розроблялися концепції українсько-англійської моделі ринку електроенергії, сформувалася ціла армія противників цієї справи. Хто це був? Підприємці, які вдало зорієнтовані в загальному ході початку 90-х років і

налагодили свою, автономну, схему взаємодії з виробниками електроенергії за дивальнішим чином варіантом. «Вона мала такий вигляд: правило і — енергія товар (продукція заводу) — поновлюється валютою і — гроші (що спрямовують поза газу до кишені власника палива і товару найважливіших виробників). Як до прийняття в 1997 році Верховною Радою Закону «Про електроенергетику» така схема «годувала» сотні фірм і фірмочок, що заробляли на енергетичній галузі.

Був би привід...

Тос три роки тому статтю 15 Закону «Про електроенергетику» було покладено край та нобій практиці закупівлі коммерсантами за принципом договорів — переважно дешевше електроенергії атомних електростанцій та «вишмавляти» за газу грошових коштів (за електроенергію купували, як купували гроші, а гроші — за електроенергію, часто-густо без відшкодування енергетикам навіть номінальної вартості електроенергії, не кажучи про прибуток). Законом обумовлювалося, що електроенергію всіх електричних країн провадитимуть до оптового ринку (ОРЕ), створеного у складі Національного диспетчерського центру (НДЦ), який і в докордонній частині вважався електроенергією АЕС і ТЕС, а також надлишки електроенергії теплоелектростанцій виробничих енергооб'єктів. На ОРЕ почала формуватися єдина оптова ціна як середня між дешевшею енергією атомних і дорожчою від оптового ринку — тепловою електроенергією. Але тільки-но вийшла відповідна постановка Кабінету урядової роботи, оптового ринку, а також оптову ціну на ньому, з боку оптових ОРЕ почалися заплески ата. І це зрозуміло. Якщо раптом давалися споживачі дешевше електроенергію по 0,8–1,2 цента (розриву між вартістю в валюті), то кому заохочувати саме те саме по 2,9–3,2 цента за 1 кВт-год? Бізнесменів електроенергії звільнили наповнити по шукати для себе дазлів, щоб обійти закон та урятувати постанову. І почалися переступки та скиття брощо, вкеселі, продаж з дисконтом закупівлі атомних станцій для закупівлі ТРЕЦІ.

Але попри те, що було знайдено шляхи омийного розподілу, залишалися палке бажання поновитися до цього. І до 1997 року. Тобто — до прямих договорів, до дешевих (для певних фірм) цін і, звісно, — до дорожчої електроенергії для

всіх інших споживачів. Зайв, сценічно цього, хоч як дивно, ми спростили. Закон «Про електроенергетику». В його заключних положеннях записано, що Кабінет Міністрів зобов'язаний розробити і внести на розгляд Верховної Ради проект закону про умови функціонування оптового ринку електроенергії, а також зазначено в базовому Законі «Про електроенергетику» концепції оптового ринку має створюватися на основі договорів з усіма учасниками. В законі вписано основні положення договору ОРЕ та правила ОРЕ як системи доставки. Проте деякі положення потребують розробки механізму їх реалізації, деталізації, уточнення і, насправді, узгодження статистичних методів, до якого доводилося вступати до самого багатостороннього договору, діяльності Ради ринку, визначення оптової ціни, правил розподілу коштів і фінансової відповідальності за договором. За цим, новий законпроект мав розвинути, доповнити, але не змінювати правил, визначених уже базовим законом.

А відбулося те, що й мало відбуватися в ситуації, коли захищали фінансові інтереси фірм, які торгують енергією. Отримавши шанс швидко зосередитися на більш кардинальній частині, підприємці не упустили в докордонній частині виглядом лібералізації почала виворачуватися думка про невідність і напівнаслідність оптового ринку електроенергії, про необхідність якщо не скасування цього ринку взагалі, то бодай кардинальної його перетворення. Чому-небудь ґрунт для проростання зерен недовір серед споживачів і виробників електроенергії став неспівпадати, що паралелізує роботу енергосистеми.

У Верховній Раді розглядалися чотири законопроекти про умови функціонування оптового ринку електроенергії. У них і проявилася для взаємно виключних підходів до організації електроенергії. Їх, що наміру відстоювати і законодавчо затверджувати наявну (за Законом) систему оптового ринку, а також розробку нових правил, в тому числі й відповідальності за невиконання зобов'язань за платежами, висловлювали за використання системи прямих договорів.

Хід хитрий, але шлях безбезпечний

На перший погляд, прями договори між виробниками і постачальниками електроенергії

гі — справа вилита. Та тільки починає розбиратися, для чого вилито, ханасяся за голову. Несподівано один із розробників альтернативного законопроекту і колишній прихильник прямих договорів, народний депутат України, член Комітету Верховної Ради з питань ТЕК Олександр Кучеренко у пресі так висловлюється щодо цього: «... не відстоюватиму запропоновані нами рішення рішення про використання системи прямих договорів, бо уявляю небезпечну застосування такої моделі ринку використанню наявних моделей ринку. ... За нинішніх умов в енергетичній галузі привнес до вимовлення «дешевшої атомної електроенергії посередниками та енергопостачальними компаніями, і як наслідок, до значного підвищення цін на електроенергію для населення, комунальної сфери, сільського господарства, транспорту. Ми просто замикаємо теплову енергетику України».

І все-таки, як відомо, парламент прийняв за основу законопроект, головною ідеєю якого є надання генерувальним енергокомпаніям можливість продавати електроенергію за прямими контрастами безпосередньо її споживачам. Законопроект також передбачає продаж частини електроенергії через спеціально створену корпорацію генерувальних енергокомпаній та окремих учасників енерготику. Навіщо така ідея захід дає змогу зважити на інтереси і «тепловиків», електроенергія яких щодо собі-решт не підлягає приватизації, ніж атомників.

Не беручи нинішні деталізації всі нівони законопроект, який, до речі, за рішенням парламенту, має наслідати допрацювання з урахуванням усіх інших альтернативних проєктів і тільки після цього подати на розгляд у другому читанні. Скажу лише, що шліком згодний з думкою Олександра Кучеренка про те,

— Чи можна електроенергію торгувати, як картоплю?
— Звісно, якщо технічні знання на рівні лопати.
(Замість анекдоту.)

що жодний із варіантів не супроводжується наданням профільному комітету техніко-економічних обґрунтувань та аналізу наслідків його впровадження. Крім того, досі не зрозуміло, хто бере на себе відповідальність за впровадження. Кабінет Міністрів чи Верховна Рада, бо прийнятий у першому читанні варіант геть-чисто переписав законодавство, у тому, що розроблений на основі Закону «Про електроенергетику».

Тринова небезпечність. Тільки з прийняттям закону про умови функціонування оптового ринку електроенергії і початок другого кола обговорення на руку лише тим, хто вважав за зацікавленим у наведенні порядку в енергетик. Тим часом ситуація з енергобезпеченням територій енергетичної України і Росії нині розділена, частота струму в українській енергосистемі зникається і, щоб її утримати на рівні вище 49 Гц, доводиться вдаватися до примусових відключень. Становище погіршується нестачею палива вугілля на ТЕС, які, по суті, і є відшкодувальними потужностями для підтримання роботи АЕС у нормальному режимі. Нагадую про те, чим, хто забув або просто не знає, що вся наша енергетична система працює в єдиній системі. І тільки єдина оптова ціна на електроенергію дає змогу зважити на всі експлуатаційні витрати. Заборгованість енергетиків перед постачальниками палива в дистанції збільшилася до 174 мільярдів гривень за цілому 1998 року. Але згадаймо, скільки заборгували споживачі електроенергії в енергетиків. І досі боржників закон не писаний.

Тому пропонуємо не давати сенсу, а змінити прийнятий 1997 року закон, щоб він, насправді, нормально працював.

Згапала
Людмила МЕЖУЛІНА.

Конкурс

Держава академія керівних кадрів культури і мистецтв розпитує підготовку фахівців за проектом «Політичний менеджмент».

Аби надати можливість широкому колу претендентів спробувати свої сили, організовано конкурс. Умови опубліковані у «Голосі України» (№ 237 (2239), 21 грудня 1999 р.).

Друге: друге запитання: що з відомих політиків перше звернулося до народу країни по радіо і в якій формі?

Відповідь наскладати на не тільки виходити підписки публікації факсом (8-044) 573-80-81 або поштою — 252601, Київ, вул. Ступеневого повстання, 21, кірт. 11 (кафедра управління).

Перехідний період породжує конкістадорів

У номер

✓ Олеса

Редерер з ... Французького бульвару

Виробництво

Почнемо традиційно: це наприклад, м'якушкою столітньої у Франції жене собі наизодок знамениті родини виборіві Герієр Редерер. І заснував у далекій Одесі завод з виробництва шампанського єви. То був поштовх до розвитку в українському Причорномор'ї виноградарства і виноробства.

А в Москві жили собі (це вже значно пізніше) бонзи, які, хоча самі й полюбляли пошматувати апетит і настригали до допоміжної келима-другого вина, простий люд вирішили відлучити від «шкідливих звичок»: наказали не тільки на Олешині, а й скрізь, куди простягалася їхня влада, пониніти виноградники...

Хитрі одесити розсудили, оляпак, по-своєму: тверезість — то ще не ознака розуму. В результаті до першої мелодії, яку на мікрорайонній виставці здобуло зановане Редерер-підприємство за його жити, додали ще 44. Завод, успішно поставившись до допитів з лийком країн: Заходу доріж шампанських вина типу «Брют», останнім часом налагоджує випуск іристого (вже не менш прибуткового) і до збільшеного вітчизняного споживача. До новорічного столу підприємство з Французького бульвару в Одесі запропонувало кілька новинок: великим приваблює смаку й букету. «Стара Арка»,

«Олеса-червоне», «Шадре»... Саме їх випуск розширюватимуть у наступні роки.

Головний технолог АП «Одеський завод шампанських вин» Ганна Михайленко, яка не поступається майстерністю самому Редереру, ділиться просто законами мрії. Щоб, приміром, державні чиновники відновили зямовалення на виноградні саджанці з гарантією їх виконання на кожні 60% від загальної збору аля реалізації винопродуцтва спрямували на відраження виноградарства. А Верхона Рада прийняла в наступному році закон «Про

Під час презентації одеського шампанського в Києві

виноград і вино», який розкладається як майже чотирьох років, і ті самі дерешчинівні килиги його до немісильного виконання. Отоді побільшало б і Причорномор'я, і інших місцевих спільних сортів винограду «Олеса», «шардоне», «сіліваріє», «селівіє», «мускатний». Яких нічим так бракує і без яких неможливі ні шампанське, ні інші діло-напої із сонячної ягоди. А вино, це ж жальованію, — воно на радість нам дано!

Георгій ВОРОТНИК.
Олеса.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Коньяк і Нова Каховка —

під одним граудсом

Знамените місто Коньяк у Франції, яке дає назву відомому напою, і місто Нова Каховка на Херсонщині — не одні, 46-й, паразели. Причому це не одні, а двоє: один завод «Таврія», де виконують турки таке марок, як «Каховка», «Борисфен», «Таврія» та ін., розташований саме тут, а інший — в Одесі, який випускає своє 70-літнє. Саме до цієї дати випущено першу серію коньяку з назвою «Імперіал», який має 25-річну витримку.

✓ Хмельницький

Під ялинкою —

восьмиберезневі подарунки

Хмельницька кондитерська фабрика, очолювана депутатом облради радянським Любомиром, щороку напромує обласні виробництва: у 1999-му вони зросли на 40 відсотків, порівняно з 1998 роком. Завдяки цьому лютятові вироблено продукції на суму понад 10 мільйонів гривень. Удосконалили до бюджетів усіх рівнів спільно понад чотири мільйонів гривень.

Сьогодні, коли переважна більшість людей готується до свята, одні з найбільшох підприємств країн працює над дивом заварювання. І нездаремно ці новорічні ялинкові кошики з жіноч-традиційно знайде ще по одному подарунку. Але вже з іншою нагодою — 8 Березня. Бо саме такти виробничий календар підприємства, яке збігає не тільки зі святами, а й з державою.

✓ Фотофакт

Періосток ГЕОЛПРО

Штерівська ГРЕС,

що поблизу Красного Луча на Луганщині, сьогодні нагадує гори металобурі.

На знімку: коліссь це був мившиний зал.

Фото Володимира ЛІСНОГО (ДІНАК)

Редатор номери Віталій ЖЕКЕРА.

Перший заступник головної редакції Анастасій ГОРЛОВ.

Редколегія: Олександр БІЛІК, Леонід БРОВЧЕНКО,

Віталій ЖЕКЕРА, Володимир КРАСНОДІМСКИЙ,

Світлана ПИСАРЕНКО, Анастасій СОЛОНСКИЙ,

Віталій СУДІЯ.

Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодатель.

Редколегія не закликає подіяти позицію авторів публікацій.

За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Оригінал не повертаємо.

Дістанування з читачами — тільки на сторінках газети.

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Бачить око, та зуб не бере

Напрякнісі вересня урядовою постановою було затверджено порядок проведення науково-судової експертизи надоброї продукції харчування, переробованих товарів і посуду. Мета — визначити прожитковий мінімум громадян, щоб привести у відповідність теоретичну і практичну наповненість середньостатистичного споживача кошика. За основу був взято так званий межу малозабезпеченості переробованого населення та норми Міністерства охорони здоров'я від кризового періоду. Означте, щоб бодий троту рухалися, кожний з нас має кожного місяця зживати 2 кг м'яса, 15 кг молока і молочних продуктів, 11 кг картоплі, 7 кг овочів, 10 кг хліба та 2 кг цукру.

Нескладною арифметичною дією кожний може підрахувати, яке існування нині веде — порівняно бачити, яке існування було б, і згадати, що, хоча і не 90 грн, а було з першою півріччя. На жаль, інших утків нам не залиши, які не знайдено додаткових 144,5 хліб бюджетних гривень, щоб геть усе населення не відчувало бідняками.

Навпаки, перепадаючи реєстри за останні два місяці, переконували, що останній стрибок відбувся відразу після президентських виборів, нечов у відповідь на добрі обійми. Поглядомію практично несе. Приміром, у Кіровоградській області, що злилася численними переробними підприємствами, ціни перейшли всієї родини межі. Крім того, цукру коштує майже дві гривні, за нестаток яєць просять більш як чотири гривні. Варість цукру і молочних продуктів зросла на 10—30%.

Особливо стаття — хліб. Ціну на нього «випустили» ще в січні, відмовившись від адміністративного регулювання. Територіальне відділення Антимонопольного комітету України не піддалося прийнятій держави

інстабілізації Кіровоградщини документ про регулювання ціни на хліб, поспішивши на те, що в області багато виробників цієї продукції і є конкурентне середовище. Воно, мовляв, усе «вирівнює». Проте вже третью дію після виборів хліб подорожчав на 15—20%. А зерно, як відомо, — уламч. Хлібопекірі сьогодні працюють собі на шкоду. І зрозуміло, що надовго їхнього ентузіазму не стане. Це, жаль, хліб докучає. Мисливий талон Кіровоградця Олександр Нікулін вважає, що в усьому винна неослованість концепції так званого регіонального зямовалення, що його попередіє керівництво області сприяючи як допоміжну стільності виробників і не забезпечило потреби населення. Так регіональне зямовалення зберігло лише 80% від загальної кількості зерна, та й то невідомо, куди подалося...

Куди саме відіється зерно, схоже, краще згадати криміналь. Тут у жєвспішкєх з контролю за цінами відіється їх постійний моніторинг. Порівняємо і серпич, шпичені зерно з 30—35 копійок подорожчало до 50 копійок, кілограм гречки з 2,60—3,70 грн. почав коштувати 3,80—4,10 грн. Грі подорожчав до 4 грн. за кілограм. Уряд автономії намагається стримувати зростання ціни на хліб, але, за

оцінками фахівців, надовго цих «табл» не вистачить. Зерно, що хлинуло за кордон, утримати на шкотові важко. Хто не промисливий заводу, який тона експортної пшениці коштує 100—120 доларів, а внутрішня в Україні — 75 доларів.

До яких більшість лав'яні не змогли записати картоплю, бо не встигли уклінитися між численними волеями з пшеничних областей. Ті привозили зерно на ринки, безсередньо в селі й мияли на картоплю. Селі такти бартер улаштували, бо купувати пшеничне зерно, яке подорожчало, ні смач за що. А свого збирання в області на 50 тис. тонн менше, ніж торік. Середня врожайність — 18 центнерів з гектара. Та городині всю привабливість натуробуму відчувати не могли: коли основний продукт — хліб і картопля — просто випадають з раціону. Мало того, що значний батон коштує на 10 коп. дорожче, ніж часто легший від установалення 0,5 кг, а третью дію став зовсім неспівним. Мислив дерешчинівні вважають, що за постійного зростання ціни на енергійності зямовалення ціни на хліб марно. Через нестатку зерна вже простовали хлібокошомити у Львові, Стрию... Яких збитків зализи ті, хто знайшов, з чого пекти, але завдали відзаконені електронні Олеса-Червоне. Обійсть хліб розмірковувати не доводилося. Олеса-чорне, проблеми чияються одна за одною і кийма й не виліно. Нитомість добре простежується перспектива населення, яке просто пересте їсти, чи то пак отримувати наукову обробку і продовольствий мінімум.

За матеріалами власних кореспонденцій «Гу» підготувала Людмила МЕНЧУЛІНА.

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса БР України:
252019, м. Київ-19,
вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Несторової, 4.
☎ ТЕЛЕФОН: для дозвонів — 488-24;
телефакс — 224-72-54;
вхідні реклами — 441-86-50, 441-89-34,
441-89-44.
телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@gotos.rel.com